

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Haymonis, Episcopi Ante DCCC. Circiter Annos
Halberstadensis, Historiae Ecclesiasticae, Sive De Rerum
Christianarum Memoria, Libri X**

Haimo <Halberstadensis>

Helmestadi[i], 1671

Cap. II. Persecutio Christianorum ab Arrianis facta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10968

CAP. II.

Persecutio Christianorum ab Arrianis facta.

Igitur functo in pace *Athanasio*, post multos agones; & *Petro* in locum ejus substituto, (quem & ipse sciscitatus de successore elegerat) favore Principis concitati adversum nostros *Arriani*, insurgunt vehementius. Tunc *Lucius*, *Arrianæ* pestis Episcopus, fugato *Petro*, supra persecutiones gentilium, vastat & heremum, & bellum quiescentibus indicit. Itaque tria milia & eo amplius viros per totam heremum solitaria habitatione dispersos, armata manu oppugnare aggreditur; patresque Monachorum *Ægypti*, *Macarium*, *Isidorum*, aliumque *Macarium*, *Heraclidem*, & *Pambum*, discipulos *Antonii*, tradidit exilio: Qui vitæ merito insignes, & virtutibus admirabiles habebantur. Pro brevitate proposita, cætera omittens, unam *Macarii* insigne refero miraculum. Cæcus quidam ad cellam *Macarii*, cum non reperisset eum domi, moestus primo, sed mox fidei ardore calescens; *Applicate me*, inquit, *ad illam partem parietis, ubi cubare solet senior*. Et admotus, parumque luti aridi, quo paries oblitus erat, palmæ suæ superponens, & de aqua putei, ex quo ipse bibebat, resolvens oculos suos, perunxit, & mox visum recepit. Sed & idem *Macarius*, catulos *Leænæ* cæcos, à matre sibi objectos, cum pro eisdem bestia supplicare videretur, liberat à cæcitate, donaturque à bestia pluribus pellibus laniatis pro munere, ore suo

fuo advectis, & ante cellam ejus depositis. Sed his tantis virtutum mirabilibus non defert *Lucius* Arrianus, quin imo jubet ipsos prædictos patres, clam raptos, in ignotam Ægypti Insulam deportari, ubi & multa operantur miracula, & convertunt incredulos. Quod expavescens *Lucius*, veritus populum propter istos tumultuantem, revocat eos, & ad heremum remittit. Verum dum hoc *Lucius* agit in Ægypto, *Valens* Arrianorum Imperator per alia loca non minus adversus nostros insanivit, maxime apud *Edeffam* Mesopotamiæ urbem, *Thomæ* Apostoli reliquiis decoratam. Vbi de Ecclesia catholicis ejectis, nec in campo permittit habere conventum. Tunc, velut aurum in fornace probatum, in persecutione fulget Ecclesia; unde non in verbis tantum, sed in carceribus & exiliis vinculisque fides approbatur. Interea cum apud Alexandriam nebulosus quidem doctor *Lucius* obtenebraret populos, velut lampadem quandam divinæ lucis *Dydimum* Dominus accendit. Hic à pueritia luminibus orbatus, nec ideo minus litteris se applicans, mirum dictu, in tantam scripturarum eruditionem divino pervenit miraculo, ut scholæ Ecclesiasticæ illius temporis maximus doctor existeret. Hunc beatus *Antonius*, cum fidei Athanasii testimonium laturus, adversum Arrianos de *Thebaide* descendisset, magnificis consolatus est verbis: *Nihil te, inquit, offendet, Dydime, quod carnalibus oculis videris orbatus. Desunt tibi*

tibi oculi, quos mures, & muscæ, & lacertæ habent, sed latere, quia habes oculos, quos angeli habent, quibus Deus videtur, per quos tibi magnum scientiæ lumen accenditur.

C A P. III.

De Illustribus Basilio & Gregorio.

EA tempestate Basilius & Gregorius Cappadociæ, instar duorum coeli luminarium refulgent, ambo nobiles, ambo Athenis sufficientissime eruditi; qui, remotis denique secularium Græcorum libris, Monasterium expetunt, soli divinæ scripturæ attendentes. Basilius contemplationi monasticæ inhæret, contemptu sæculi humilior: Gregorius Ecclesiasticæ actioni, in prædicatione liberior. Basilius itaque Cæsareæ Cappadociæ fit Episcopus; qui cum à Valente in exilium cogeretur, & staret ad tribunal, præfecto minitanti, fertur eleganter respondisse. Utinam, inquit, dignum haberem aliquod munus, quod ei offerrem, qui Basilius maturius de nodo hujus follis absolveret. Cumque daretur ei spatium deliberandi; Ego, ait, in crastino tempore ero, qui hodie; tu te utinam nunc mutes! Et illa quidem nocte, cum uxor Imperatoris vehementer cruciaretur, & filius ejus unicus divina extingueretur ultione, rogatur Basilius; & detinetur ad intercessionem, qui paulo ante expetebatur ad poenam. Itaque omnibus Catholicis expulsis à Valente, solus usque ad vitæ exitum, intemerato communionis sacramento, in ecclesia perdurat.

CAP.